

[Kaj Andresen.]

Da der i forbindelse med denne sag også er rejst spørgsmål om, hvorvidt sundhedsstyrelsen og dens embedsmænd har håndlet korrekt ved behandlingen af dette spørgsmål, har jeg bedt ministeren, om han, samtidig med at han redegør for sin stilling til selve problemet om behandling af føde-midler med kemikalier, også vil fremkomme med en udtalelse vedrørende kritikken mod sundhedsstyrelsen. Jeg tror, offentligheden vil være stærkt interesseret i, om ministeren både for den nærværende sag og for tilsvarende sager, der måtte komme, kan give sikkerhed for, at der øves og vil blive øvet effektiv kontrol med levnedsmiddelfremstillingen, så sundhedsmæssig risiko elimineres. Medens vi venter på levnedsmiddel-instituttet, må aktuelle foranstaltninger vel være mulige.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg er enig med det ærede medlem i, at det er af afgørende betydning, at et vigtigt levnedsmiddel som mel kan anvendes uden frygt for, at man derved pådrager sig sygdomme. Om grundlaget for myndighedernes holdning til spørgsmålet om tilsætningsstoffer til mel vil jeg gerne sige følgende.

Efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, behandles størsteparten af melet her i landet med følgende stoffer: klordioxyd, kaliumbromat og benzoylperoxyd. Mindre mængder mel behandles enten med ascorbinsyre eller med et valleprodukt tilsat glycerinmonostearat samt rørsukker og druesukker.

Behandlingen med samtlige disse stoffer er udtrykkelig tilladt i den nyeste amerikanske lovgivning, der støtter sig til USAs officielle levnedsmiddelinstitution, som har en stor og meget effektiv stab af sagkyndige på levnedsmiddelundersøgelsernes område og de fornødne muligheder for gennemførelse af undersøgelser af mulige giftvirkninger af tilsætningsstoffer — de såkaldte toksikologiske undersøgelser — i overensstemmelse med internationalt fastsatte regler.

En kommission nedsat af Verdenssundhedsorganisationen og FAO i fællesskab har i en rapport i sommeren 1963 udarbejdet forslag til lister over stoffer, der skal kunne

anvendes i levnedsmidler, bl. a. bageforbedrende og blegende midler, der kan anvendes i mel. Listerne, der også omfatter alle de stoffer, jeg lige har nævnt, er udarbejdet på grundlag af undersøgelser i en af Verdenssundhedsorganisationen og FAO i fællesskab nedsat ekspertkomité af giftkyndige — toksikologer — og kemikere. Der foreligger en i Genève vedtaget rapport om grundlaget for toksikologernes beslutning om at anbefale anvendelse af de på listerne nævnte stoffer. Denne rapport vil dog næppe blive offentligt tilgængelig før i begyndelsen af 1964.

Når de toksikologiske eksperter under Verdenssundhedsorganisationen mener at kunne anbefale, at de omtalte stoffer tillades anvendt i mel, må jeg mene, at der ikke med anvendelsen af de nævnte stoffer kan formodes at være forbundet sundhedsmæssige betænkeligheder, og i hvert fald kan det efter min mening ikke bebrejdes sundhedsstyrelsen, at styrelsen ikke har taget skridt til at søge udvirket et forbud mod melblegning.

Der har til folketingets ombudsmand været indgivet klager såvel over statens husholdningsråd ved forstander fru E. Reinstrup som over sundhedsstyrelsen, i nogle tilfælde med personlig adresse til overlæge Erik Uhl i sundhedsstyrelsen. Jeg er bekendt med, at folketingets ombudsmand foruden redegørelser fra de pågældende institutioner tillige har haft samtlige aktstykker i sundhedsstyrelsens sager forelagt og i skrivelser af 13. maj, 22. september og 15. december 1961 samt 22. februar 1962 har behandlet sagerne uden at finde anledning til at kritisere husholdningsrådets, fru Reinstrups, sundhedsstyrelsens eller overlæge Uhls administrative behandling af sagerne. Jeg kan for mit eget vedkommende ganske tiltræde folketingets ombudsmands opfattelse og finder den i pressen fremkomne kritik over husholdningsrådet og sundhedsstyrelsen samt de navngivne tjenestemænd ganske uberettiget.

Efter de foreliggende oplysninger må jeg mene, at sundhedsstyrelsen i det hele har gjort, hvad der er menneskelig muligt for — inden for de givne rammer — at sikre forbrugerne mod farer hidrørende fra fremmede stoffer i levnedsmidler. Jeg siger: inden for de givne rammer.